

Punt de Vista

EL PUNT AVUI

JOAQUIM VIDAL I PERPINYÀ, president
LUCIA VIDAL I JUVENTENCI, vicepresidenta
JOAN VALL I CLARA, conseller delegat
ALBERT PARÍS I FORTUNY, comunicació
**EL MUSEU DE TUIXÉN CONTINUA
ALBERGANT UN TRESOR
ETNOGRÀFIC IMPAGABLE**
Antoni Dalmau

Escriptor

Trementinaires

Aquest estiu he tornat al Museu de les Trementinaires, a Tuixén (Alt Urgell). Obert el 1998, l'havia conegut com a projecte abans de néixer, però no l'havia vist d'ençà de la remodelació que s'hi va dur a terme, ara deu fer tres o quatre anys. Continua essent un espai petit, modest, acollidor, que conserva com a element més espectacular –al costat de les fotografies– una escenografia fidel d'una cuina antiga de pagès a muntanya i que s'ha enriquit ara amb un audiovisual que constitueix també un document preciós. Hi ha, igualment, molta informació sobre les herbes remeieres. Però, per damunt de tot, continua albergant un tresor etnogràfic impagable: la memòria d'una aventura prodigiosa protagonitzada per un grapat de dones valentes en uns temps heroics, quan les distàncies eren enormes i la majoria de la gent no coneixia del seu propi país gairebé res més que no fos la vall que els havia vist néixer i el paisatge envoltat d'unes muntanyes molt altes, tan altes com un mur infranquejable.

PER SI EL LECTOR D'AQUEST ARTICLE encara no sap de què li parlo, diré que durant un centenar d'anys, coincidint amb uns temps de notable pressió demogràfica i de desmembrament social, un gran nombre de dones de la vall de la Vansa i Tuixén, a l'Alt Urgell, van emprendre un o dos cops l'any un llarguissim viatge a peu –que tant podia durar uns quants dies com tres o quatre mesos– fins a terres catalanes molt remotes: ho feien per vendre pel camí diverses plantes i remeis que tenien virtuts medicinals i que elles coneixien més bé que ningú per la cultura de muntanya. Les designem com a trementinaires perquè la trementina, una resina que s'extreu del pi roig, és el remei que les va fer més populars, ja que, degudament aplicada com a pegat, combatia amb eficàcia principalment el dolor, els cops i les torçades, així com les picades i les úlceres. D'aquesta manera, aquestes dones intrèpides guanyaven un sobresou per a la seva família. L'última de totes elles va ser la Sofia Montaner, d'Ossera –el poble prop del qual s'ha produït aquests dies un incendi de bosc i de matolls, lleu per fortuna–, que va acabar els seus trajectes el 1982.

POSATS A RUMIAR SOBRE aquesta aventura, hi ha dues coses que trobo que resulten especialment fascinadores. La primera és que, pràcticament sempre, les protagonistes del periple, que marxaven de casa anaven carregades fins a dalt de llunes, algun petit podall, una romana i petites coixine-



CRISTINA LOSANTOS

res, van ser les dones. Que a mitjan segle XIX i a l'inici del XX, correguessin pel món parelles o tríos de dones sense els seus marits, exposades a tota mena de perills i amenaces, a mercè de la rebuda que rebrien en les cases i els pobles per on anaven passant, sembla francament increïble. Tot fa imaginar, a més a més, que de retorn a casa aquestes dones ja no eren exactament iguals que quan van emprendre el viatge: havien vist molt de món, s'havien buscat la vida sense l'ajuda masculina, havien deixat la casa i els infants sota la responsabilitat dels seus cònjuges i pa-

rents, havien organitzat els seus dies i les seves nits i havien arreplegat un bon grapat de monedes: així, doncs, per força, alguna cosa de molt profunda devia haver canviat en les seves pròpies vides i en les dels seus familiars...

L'ALTRA COSA QUE EM FASCINA són els recorreguts que seguien. (Per cert, en l'audiovisual del museu, una trementinaire va cantant davant nostre i a tota velocitat cadascun dels pobles del seu recorregut, sense vacillar en cap moment ni deixar-se'n un de sol). Cal recordar que solien

anar-hi caminant, i hi afegeixo que arribaven fins al mar, fins a Figueres, fins a Barcelona, fins a Reus, fins a l'Aragó... Devien fer unes jornades de camí esgotadores, interminables, que fan esborronar l'home i la dona normal d'aquest nostre mil·lenni, en aquest occident tan acomodat, tan poc sofert... Com era possible? D'on treien tanta força i tanta gosadia? Només per necessitat? Només per poder pagar els seus impostos en metàl·lic –en un temps d'escàs intercanvi monetari– i alimentar millor la seva família? A mi m'agrada pensar que, al costat de tot això, tan elemental, tan obvi, hi havia d'haver per força algun ressort afegit, alguna atracció una mica inexplicable: per exemple, un afany voraç de veure món, de remullar els peus a la platja, de sentir altres accents diferents, de conèixer de primera mà el món fascinator de la ciutat.

Les protagonistes del periple, que marxaven de casa carregades fins a dalt de llunes, algun petit podall, una romana i petites coixineres, van ser les dones

TOT AIXÒ, I UNES QUANTES coses més, se'ns planteja i se'ns explica al Museu de les Trementinaires. Visitar-lo fa pensar que la xarxa completa de museus que aquest país necessita no s'acaba tan sols en els grans equipaments de les grans ciutats, aquells que constitueixen una peça fonamental del nostre patrimoni. Necessita també d'una munió d'instal·lacions i de museus que ens donin a conèixer, sigui amb peces i materials tangibles, sigui amb audiovisuals i fotografies, la gran diversitat de trossos amagats que es troben, més o menys mal coneguts, al llarg i ample del nostre territori. Ens fan falta tots, amb l'ajuda de la dèria dels col·leccionistes i del suport de les institucions, i seria absurd i suïcida establir gradacions massa rígides al voltant de cadascuna d'aquestes manifestacions de la nostra cultura. Entre totes, i cadascuna amb la seva pròpia i desigual riquesa, confegeixen la complexitat del nostre poble, del nostre passat, del nostre patrimoni.

SI PODEU, FEU UNA ESCAPADA cap a la vall de la Vansa i Tuixén. Al costat d'una acollida excel·lent, i del formatge i de les melmelades, a la vora dels cims i de la neu, a prop del rastre de càtars, contrabandistes i pastors, hi trobareu la memòria d'una aventura que, amb ulls d'avui, ens sembla realment excepcional.

LA SEU D'URGELL
22.00 TEATRE

'Retaule de Sant Ermengol'. Fins al 12 d'agost, les portes del

clauastre de la catedral de la Seu estaran obertes per fer-hi les representacions d'aquest espectacle escènic en què es mostra la vida del bisbe de la Seu entre el 1010 i el 1035, que va ser una de les figures clau de la història medieval de Catalunya. Un centenar d'urgellencs participen en les representacions com a actors, tots *amateurs*, i com a personal tècnic.

09/08/2012 punt dret

La subdelegada del Govern a Lleida, Inma Manso, va atribuir ahir els dos últims accidents mortals a la N-240 al seu pas per Juneda a "errors humans" sense relació amb el mal estat d'aquest tram de la carretera. Generalitat, Diputació, el consell de les Garrigues, les Borges, Torregrossa i Juneda van exigir la millora de la seguretat en aquest tram.

CARRETERES SINISTRALITAT

La subdelegada del Govern atribueix les morts a la N-240 a errors humans

Front institucional per reclamar a l'Estat les rotondes o alliberar el peatge de l'AP-2

R. RAMÍREZ / L. RIBES

[JUNEDA/LLEIDA] Els dos últims accidents mortals a la N-240 al seu pas per Juneda es van deure a "errors humans" i no a deficiències de la carretera, va afirmar ahir la subdelegada del Govern a Lleida, Inma Manso. Responia així a la reivindicació de la Generalitat, la Diputació, el consell de les Garrigues i els ajuntaments de Juneda, les Borges i Torregrossa, que es va unir per reclamar a Foment que hi millori la seguretat després del sinistre que dimarts passat va acabar amb la vida d'un veí d'Aitona. Va ser la catorzena víctima en aquest tram en quatre anys. A l'abril, tres persones més van morir en aquest punt negre de la xarxa viària lleidatana.

"L'últim es va produir a l'envair el carril contrari i en l'anterior al saltar-se un estop", va argumentar Manso. "Davant d'errors, la millor carretera no evita accidents", va afegir. No obstant, va apuntar que les cinc rotondes projectades fa una dècada s'han de construir, encara que no va poder precisar terminis. "La prioritat és pagar expropiacions d'obres ja executades abans d'abordar nous treballs", va apuntar. Per la seua part, el diputat del PP al Congrés per Lleida, Ignacio Llorens, va anunciar una pregunta parlamentària sobre les previsions de Foment per a aquestes glòries.

Rotondes o alliberar el peatge de l'AP-2 són opcions que plantegen les institucions lleidatanes per reduir la sinistralitat a la N-240. L'alcalde de Juneda, Antoni Villas, va indicar que "és el ministeri qui ha de decidir la solució". "La crisi no pot ser una excusa que impedeixi actuar en aquest tram. Es necessita una actuació urgent", va afirmar. En la mateixa línia es van manifestar els alcaldes de les Borges i Torregrossa, així com Ramon Farré, delegat del Govern, i Ramona Barrufet, diputada de CiU al Parlament. El president de la Diputació, Joan Reñé, va anunciar una reunió amb els alcaldes per tractar aquesta qüestió.

La N-240 registra 11.000 vehicles diaris, que amb l'augment del preu dels peatges podrien augmentar al setembre a 15.000. "En un 40% de sinistres hi ha un vehicle pesant implicat, de manera que una alternativa és alliberar el peatge a camions", va apuntar Enric Mir, alcalde de les Borges Blanques.

LES FRASES

«Els 7 km de la N-240 són criminals i els accidents no són fortuïts.»

ANTONI VILLAS
ALCALDE DE JUNEDA

«És inadmissible que cada trimestre hi hagi morts. Cal actuar-hi amb urgència.»

RAMON FARRÉ
DELEGAT DEL GOVERN

«Les rotondes s'han de fer, però davant dels errors humans, ni la millor carretera evita els accidents.»

INMA MANSO
SUBDELEGADA DEL GOVERN CENTRAL



Els alcaldes, el president del consell de les Garrigues i el delegat de la Generalitat, ahir a Juneda.

OBRES DE LA XARXA VIÀRIA DE L'ESTAT PENDENTS A LLEIDA



Un camió ha d'envair el carril contrari per agafar un revolt a la N-260 al Pont de Suert.

Rotondes de Juneda

■ L'ajuntament de Juneda ha demanat revisar el projecte de les rotondes a la N-240 per buscar una alternativa més econòmica que l'actual, valorada en 5 milions. Així, pretenen desbloquejar les obres, plantejades fa una dècada.

Autovia a enlloc

■ El tram de l'autovia Lleida-Aran (A-14) entre Rosselló i Almenar, de poc menys de 10 quilòmetres, és l'únic construït. Rep poc trànsit per la seua escassa utilitat i no hi ha previsió d'obres als trams de connexió amb Lleida i al Pirineu.

Autovia a Tarragona

■ La ministra de Foment, Ana Pastor, va afirmar al juliol que el ministeri té intenció d'avançar en els projectes d'aquesta autovia i que considera com a opció alliberar el peatge de l'AP-2, com demanen les institucions de Lleida.

Eix Pirinenc

■ Amb trams tan estrets que no permeten l'encreuament entre dos camions i freqüents allaus a la zona de Viu de Llevata, no hi ha previsions per a la reforma del conflictiu tram entre Xerallo i el Pont de Suert.

Variante de Gerri de la Sal

■ Després d'alguns treballs previs com l'enderroc del poble de Comte i l'aplanament de terrenys, els treballs estan ara pràcticament paralitzats en aquesta variant, que ha d'evitar l'estret pas de l'Eix Pirinenc per l'interior de Gerri de la Sal, un altre punt negre de la xarxa viària lleidatana.

Carretera a Andorra

■ Està previst que les obres de millora de la N-145, que connecta la Seu d'Urgell i Andorra, estiguin acabades cap a finals d'aquest any, almenys un any més tard dels terminis inicialment previstos. Els treballs es concentren ara en l'asfaltatge de diferents punts, que obliguen a donar pas alternatiu.

Expropiacions impagades

■ Foment s'ha compromès a pagar aquest any els més de 7 milions que encara deu per les expropiacions de les autovies Lleida-Osca (A-22) i Lleida-Aran (A-14).

09/08/2012 Sepe

| MEDI AMBIENT | LA MANCA DE RESIDUS POSA EN PERILL LA INSTAL·LACIÓ

Confiança en Catalunya per mantenir el forn

El Govern ressaltava que "es fan les gestions oportunes" per intentar que hi hagi prou brossa

La importació de deixalles de la Cerdanya encara no és una realitat i depèn de la resposta de l'executiu espanyol. El Principat el veu com la via per mantenir la instal·lació.

C. AUDÍ
Andorra la Vella

El Govern confia que la brossa que es pugui importar de Catalunya, de la zona de la Cerdanya, sigui la via per solucionar la manca de residus que posa en perill el funcionament del forn incinerador de la Comella. El ministeri de Medi Ambient, que és conscient de la problemàtica suposa l'actual davallada de brossa - el forn, perquè sigui tècnicament viable, ha de cremar a l'any entre 45.000 i 60.000 tones cada any i ara només en destrueix unes 36.000 anuals - i recorda que "s'estan fent les gestions oportunes" per evitar noves aturades tècniques per pal·liar la falta de residus.

El director del departament, Marc Rossell, va assenyalar ahir que "nosaltres ja sabem" que el centre de tractament de residus està funcionant actualment per sota de la seva capacitat, però va recordar que "el Govern va renovar ràpidament l'acord de trasllat de residus amb Espanya" i va insistir que malgrat que s'hagin tancat les converses i els pactes "les tramitacions triguen el seu temps i s'estan accelerant al màxim". Amb tot, també va insistir que l'acord amb la Generalitat per fer venir unes 10.000 tones procedents de la Cerdanya a Andorra encara no és una realitat i "no està tancat". "Els estan pendent de rebre l'autorització del govern de Madrid, qui ho ha de sol·licitar són ells. I nosaltres estem pendents d'això", va comentar. Encara que, va ressaltar, "ens agradaria" que la importació de la brossa catalana es pogués fer "com més aviat millor" és cons-



Una zona d'acumulació de residus sota el poble de Fontaneda, abans que s'hi actués.

MEDI AMBIENT

El ministeri vol agilitzar el procés per retirar la deixalla de parcel·les privades

AGÈNCIES
Andorra la Vella

El ministeri de Medi Ambient ha rebut catorze fotografies trametes per ciutadans on s'han detectat en diverses zones vehicles abandonats, acumulació de residus, façanes en mal estat, impacte lumínic o àrees naturals descuidades. Ha estat a través del servei de fotodenúncia habilitat l'abril passat per rebre queixes sobre paisatges urbans o rurals descuidats, i ja s'han resolt dues demandes. El procés, però, i segons comenta Rossell, ha estat llarg, ja que en

els dos casos es tractava de parcel·les privades i aleshores els tràmits per actuar són més difícils. Rossell recorda que els particulars tenen l'obligació de tenir la parcel·la en bones condicions, però tot i així, a l'hora d'instar-los a fer-ho el procediment es pot dilatar depenent de la predisposició de cada propietari. És per aquest motiu que Medi Ambient està treballant amb els comuns per intentar que aquest tràmit es pugui agilitzar i que es resolguin de manera més efectiva aquestes fotodenúncies. D'altra banda, quan aquesta situació es

dóna en terreny de caràcter públic, els operaris comunals retiren els residus sense més entrebancs.

Una de les més denúncies freqüents que arriben al ministeri és la que fa referència a l'acumulació de residus o vehicles abandonats en parcel·les privades. Pel que fa a la resta de queixes, en les quals encara s'està treballant, són de diverses parròquies i hi ha problemàtiques ben diferents: des de façanes en mal estat, vehicles abandonats, acumulació de residus fins a zones naturals descuidades.

QUÈ HA DIT

Marc Rossell
DIRECTOR DE MEDI AMBIENT

"Nosaltres ja sabem que el centre de tractament funciona per sota de la capacitat"

"L'acord amb Catalunya no està tancat. Estan pendents del que digui Madrid"

cient que de moment no hi ha res en ferm damunt la taula. "Però sí que és cert que hi ha la predisposició del govern català", va insistir.

Una altra via per assegurar la viabilitat de la instal·lació incineradora, que està notant la caiguda en picat del consum a causa de la crisi, passa per incrementar la recollida selectiva, una acció que ja preveu el Pla Nacional de Residus. De fet, Rossell va recordar que el forn està dissenyat per poder tractar els residus que es generen aquí, tant sòlids, com urbans, carnis, sanitaris (els que no suposen un risc), com els fangs de les depuradores. I que quan hi ha aturades la brossa s'ha d'emmagatzemar "i això suposa problemes de gestió importants i també pot derivar en també problemes d'olors per als veïns de la zona". Des del forn ja s'ha alertat que la caiguda dels residus podria obligar a fer una nova parada tècnica al gener, gens aconsellable per a la maquinària del forn.

UN 45% DE LA DEIXALLA S'EXPORTA
Actualment el país genera prop d'un 75.000 tones de deixalles -l'estadística diu que això suposa prop d'una tona per persona-, el 45% de les quals s'exporten a plantes de reciclatge foranes perquè aquí no es poden tractar (són productes com les piles o els sòlids, per exemple). També hi ha un 2% que surt fora del Principat que es destina a l'eliminació.

El Pestivirus deixa sense isards grans la Cerdanya i els caçadors no hi volen anar

► La segona subhasta després de la malaltia aconsegueix col·locar tan sols el 25% dels animals oferts

M.S. | PUIGCERDÀ

El Cadí ja no és una zona atractiva per la caça de l'isard. El Consell Comarcal de la Cerdanya ha celebrat la segona subhasta d'animals per caçar després dels sis anys d'aturada a causa del Pestivirus i tan sols ha pogut col·locar 15 dels 58 caps que ha ofert, és a dir el 25,8%. D'aquests isards, a més, tan sols sis han estat dins la categoria de trofeu, és a dir, els animals que es paguen més car perquè són grossos i presenten una formació de les banyes més bona.

Els experts en l'activitat cinegètica del Pirineu han assenyalat que la mortaldat del Pestivirus és la causa principal d'aquesta situació perquè ha deixat la població d'isards sense exemplars grossos i ben valorats, que han de tenir entre vuit i tretze anys. En aquest sentit, el membre de l'associació de caçadors de Bellver i de la comissió nacional d'homologació de trofeus de caça, Toni Vila, ha calculat que la zona del Cadí no s'haurà refet del tot per a la caça fins d'aquí a tres o quatre anys i la de la Cerdanya en concret, uns cinc. Actualment la població d'isards al Cadí està ja per sobre dels 2.000 exemplars i ha consolidat un creixement del 15%, però encara queda lluny dels més de 3.000 d'abans del Pestivirus i està formada per animals joves.

El Pestivirus va provocar una mortaldat del 86% dels animals a la reserva de caça Cerdanya-Alt Urgell, i del 70% a la del Cadí, on no



Un grup de veterinaris agafa un exemplar d'isard per fer el seguiment de la població al parc del Cadí

hi ha la pressió dels caçadors andorrans.

La crisi, factor que hi suma

La crisi econòmica també és un factor que ha sumat a l'hora d'espantar els aficionats que abans de la malaltia sí que acudien al Cadí per caçar els millors exemplars. Els 13 isards de la categoria trofeu partien en la subhasta d'un preu de 1.500 euros, mentre que els 45 de la categoria selectiva, que generalment són femelles o mascles amb banyes poc atractives, van

sortir a un preu de 600 euros.

Membres de les associacions de caça de la Cerdanya han apuntat, però, que el pes de la crisi en la situació del Cadí és relativa perquè en subhastes recents fetes a la reserva de caça del Ripollès s'han arribat a pagar 3.000 euros per abatre un isard de la categoria trofeu.

S'ha d'abatre en un dia

El permís que es concedeix al caçador estableix que l'animal s'ha d'abatre en una sola jornada de caça, en la qual el caçador ha d'a-

Les reserves del Cadí i la Cerdanya tardaran entre tres i cinc anys a tenir exemplars catalogats amb medalla d'or

nar acompanyat d'un agent rural. Això deixa en bona part a l'atzar que el caçador topi amb un bon exemplar i, per tant, que no acabi obtenint un trofeu medalla d'or, la qual cosa condiciona la decisió de pagar més de 1.500 euros per l'autorització.

Els aficionats volen
isards amb banyes
altes, separades
entre si i gruixudes

M. S. J. PUIGCERDÀ

■ El caçador valora d'un isard bàsicament les dues banyes, les quals han d'estar separades entre si per dalt, han de ser tant simètriques com sigui possible i han de ser gruixudes, és a dir, que han de tenir molts anys. En base a això s'estableix una puntuació que determina si un isard és medalla d'or, de plata o bronze. La longitud de les banyes es multiplica per 1,5; la separació i l'alçada, per 1; el gruix per 4; i a partir de sis anys es dona un punt, si en té deu, dos punts i a partir de 30 anys, tres punts.

04/08/2012 reylor

La població a les reserves del Pirineu es recupera amb l'augment del 15%

M. S. | PUIGCERDÀ

■ Des que la Generalitat va detectar, l'any 2001, els primers casos de mortaldat i va decretar, l'any 2005, la suspensió de la caça per culpa del Pestivirus, les poblacions a totes les reserves del Pirineu català s'han anat recuperant. Des de fa dos anys el creixement s'ha estabilitzat a l'entorn del 15%. Això situa la població d'isards del Cadí a l'entorn dels 2.200 caps; la de la Cerdanya-Alt Urgell, en uns 430 animals. L'obertura parcial per a associacions locals es va començar a obrir el 2008 amb 38 exemplars al Cadí i 6 a la Cerdanya.

09/08/2012 neylo7

Maialen Chourraut competirá en Ponts

LLEIDA • La sala de prensa de la Diputación de Lleida acoge hoy la rueda de prensa de presentación del Campeonato de España de Slalom en Ponts. El acto contará con la participación del diputado de CiU, Josep Maria Roigé; la alcaldesa de Ponts, María Antonia Pubill, y el presidente del Club Náutico Mig Segre de Ponts, Josep Maria Caubet. La competición contará con la presencia de tres olímpicos en Londres 2012, incluyendo la medalla de bronce, Maialen Chourraut. El programa previsto es el siguiente: El sábado (10.00 horas) reunión de jefes de equipos. A las 11.00 horas, demostración del recorrido. A las 12.00 horas, clasificatoria de todas las categorías (1 manga), a las 17.00 horas, Slalom por equipos (1 manga). A las 19.00 horas, demostración y aprobación

● La reciente medallista de bronce en Londres 2012, en la competición

del recorrido de las finales. El domingo, el programa tiene previsto para las 09.00 horas todas las semifinales, a las 11.00 horas, las finales y a las 13.00 horas, la entrega de Medallas. Las categorías son: Cadetes, Juveniles, Seniors y Veteranos. Se espera la presencia de unos 250 participantes de las comunidades autónomas de Catalunya, País Vasco, Galicia, Aragón, Castilla y León, Andalucía, Madrid, Castellano y la Mancha y Murcia.

09/08/2012 La mañana

Lliure sense fiança el guàrdia civil a la presó per contraban de tabac

L'Audiència revoca la presó preventiva, eludible amb fiança que no va poder pagar, imposada pel jutjat de la Seu || Va ser detingut juntament amb l'exconseller Ausàs

M.A.M.

LA SEU D'URGELL | L'Audiència Provincial de Lleida va deixar ahir en llibertat amb càrrecs però sense fiança el guàrdia civil detingut com a presumpte membre de la xarxa de contraban de tabac que va ser desarticulada pels Mossos d'Esquadra el mes passat i en què va ser arrestat l'exconseller i exalcalde de la Seu d'Urgell, Jordi Ausàs. L'agent del cos armat Julián G.M. era l'únic imputat que seguia a la presó de Lleida al no poder pagar la fiança de 14.000 euros imposada pel jutjat d'instrucció número 1 de la Seu d'Urgell. El seu advocat va presentar un recurs davant de l'Audiència en què sol·licitava la revocació de la presó preventiva. Ara el tribunal li dona la raó al considerar que "no hi ha risc de fuga ni la possibilitat que pugui destruir o alterar mitjans de prova". Respecte a una possible fugida de l'imputat, l'Audiència sosté

LA DADA

14.000

EUROS

La jutge de la Seu va fixar aquesta quantitat com a fiança a pagar per l'agent per eludir la presó.

que: "Ens trobem davant d'una persona que no té antecedents penals ni policials i que competeix amb un rellevant arrelament social i familiar a la Seu d'Urgell." En el mateix sentit, destaca que l'acusat "té domicili conegut, família amb la qual resideix i feina estable com a guàrdia civil, malgrat la seua situació de baixa laboral".

Així mateix, el tribunal afirma que "no s'entreveu un perill fundat i concret que l'imputat pugui accedir a les proves ni que

tingui capacitat per influir sobre altres imputats".

La jutge de la Seu va ordenar presó provisional per a l'acusat, eludible amb una fiança de 140.000 euros el 16 de juliol per a l'agent de la Guàrdia Civil "al trobar-se en curs la investigació policial quan els detinguts van passar a disposició judicial". Però només una setmana després (23 de juliol) va rebaixar la fiança a 14.000 euros al considerar que "les esmentades circumstàncies havien variat, al trobar-se en situació de llibertat tots els imputats excepte el que ens ocupa i un altre". De fet, l'acusat ha sigut l'últim imputat en la trama a quedar en llibertat.

L'Audiència encara no ha resolt el recurs sobre la presó preventiva, eludible amb fiança de 145.000 euros, imposada a l'exconseller Jordi Ausàs, que va quedar lliure després de pagar-la.

El tabac trobat a la Farga dobla el de l'any passat

■ El valor del tabac confiscat a la duana de la Farga de Moles aquest any és d'1,3 milions d'euros, el doble del que es va intervenir durant tot l'any passat, segons va informar ahir TV3.

En aquest sentit, el cap de la vigilància duanera, Carlos Gavilanes, va assenyalar que, malgrat que les patrulles d'Agència Tributària han intensificat els controls a la frontera, la lluita contra el contraban no és senzilla. En aquest sentit, les xarxes que introdueixen tabac de contraban a Espanya cada vegada són més complexes i sofisticades.

09/08/2012
sepe

► En libertad, el guardia civil de la red de Ausàs

LA SEU D'URGELL • Julián G.M., el brigada de la Guardia Civil implicado supuestamente en la trama de contrabando de tabaco en la que fue detenido el *exconsejler* de Gobernación Jordi Ausàs ha abandonado la prisión, por lo que ya no queda ninguno de los acusados entre rejas, según fuentes judiciales. En el caso de Julián G.M, brigada de la Guardia Civil la juez de La Seu le impuso la segunda fianza más alta, de 140.000 euros, pero la Audiencia la consideró desproporcionada.

09/08/2012

Da Mañana